

DE DESTILLEERDERIJ, waar de eerste bewerking van de essences plaats vindt.

Spanje en Frankrijk, zoowel door den handel als door den invloed van de kruisvaarders.

De eerste vorm, waaronder het parfum in Frankrijk zijn intrede deed, was de geparfumeerde handschoen, een mode die uit Italië en Spanje afkomstig was. Hierdoor is het ook te verklaren, dat de oorspronkelijke parfum-handel niet in handen van barbiers, doch in die der handschoenen-makers was.

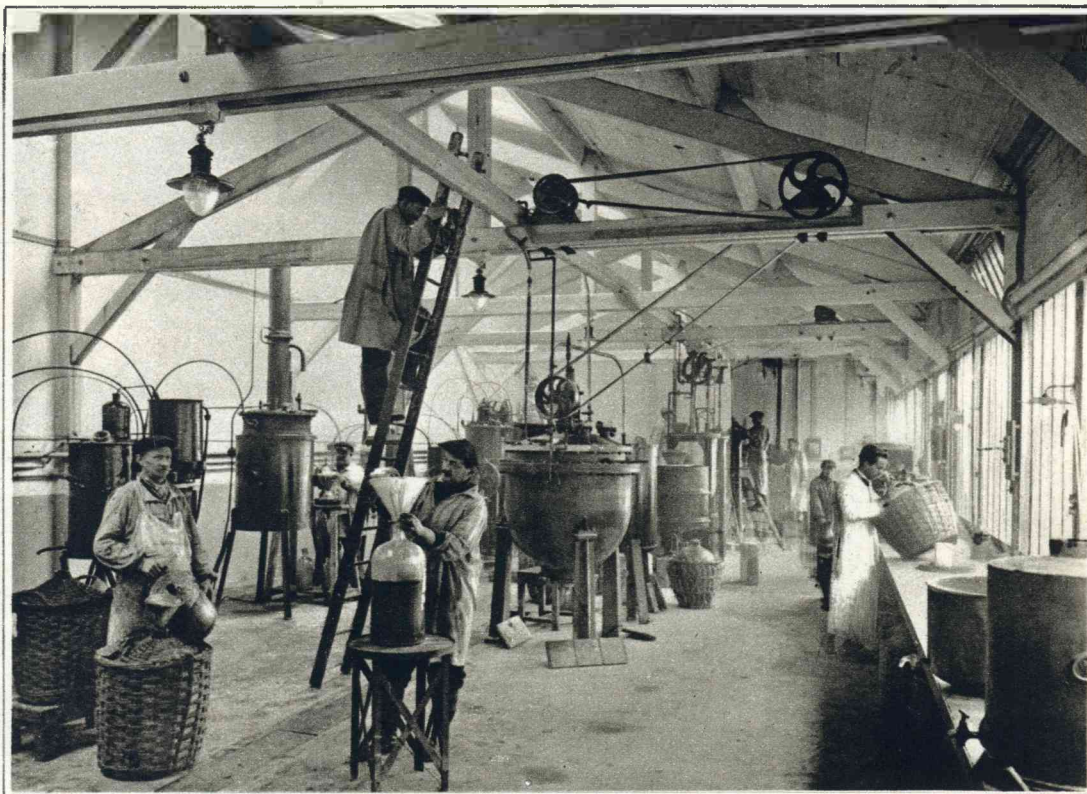
Dit bleef zoo tot aan de zestiende eeuw, welke men als de gouden eeuw der parfumerie kan beschouwen. Weliswaar hadden de handschoenen-handelaars afgedaan, doch daarentegen doorkruisten talrijke kooplieden met hun parfumerieën het land, terwijl op de kasteelen speciaal personeel voor de parfum-verzorging werd aangesteld. Het aantal aetherische oliën vermeerderde met den dag. Zoo werden citroen-, anijs-, lavendel-, peper-munt-, marjolein-, melisse-, kruidnagel- en wilde thym-essences algemeen gebruikelijk.

De ontwikkeling van de parfum-fabricatie bracht tevens met zich mede, dat de parfum hoe langer hoe meer in dienst van de „schoonheid” kwam, terwijl op een toilettafel der gedistingeerde vrouw van den hedendaagschen tijd steeds een collectie schoonheidsmiddelen of reukwerken voorhanden is.

Zoo neemt b.v. de poudre, in haar talrijke variaties en kleuren, een zeer bijzondere plaats in. Eerst in de XVIIe eeuw werd deze door de vrouw van Maarschalk d'Aumont uitgevonden. In de volgende eeuw werd de Eau de Cologne in de wereld gebracht, evenals verschillende mondwaters, die beide gretigen aftrek vonden. Het was ook in dit tijdperk, dat de groote Fransche parfumerie-fabrieken werden opgericht, zooals Houbigant, Piver, Guerlain en Dorin, terwijl de geweldige ontwikkeling van de chemie in de negentiende eeuw, de oorzaak was, dat er thans een rijkdom van de fijnste geuren over de wereld verspreid is.

Het zou te ver voeren, wanneer wij thans gingen afdalen in de techniek van de parfumbfabricatie, vooral ook, wijl de minutieuze beschrijving toch niet in staat is een juist begrip te geven van de vervaardiging.

Wel is het van belang mee te deelen, dat de vier vormen van behandeling in hoofdzaak neerkomen op 1ste: het *afrekken*

in hermetisch gesloten potten; ten tweede: het *uitpersen*; ten derde: het *destilleeren*; en ten vierde de *maceratie* of weeking. Dan zijn er nog enkele bloemen en gewassen, die geen warmte verdragen en die men alleen maar *ontgeurt* door de geuren, welke zij bezitten, in vetten over te brengen.

Voor alles echter zijn er bloemen en planten noodig; het zal dan ook wel niemand verwonderen, dat de groote parfumeriefabrieken in Frankrijk er uitgebreide kweekrijen op na houden, waar allerhande bloemensoorten in geweldige hoeveelheden worden geteeld. Legio is het aantal bloemen dat noodig is, om één druppel reine essence te verkrijgen. Hierdoor is het te verklaren, dat parfum, althans het goede, nu niet juist tot het goedkoopste van alle luxe-artikelen behoort.

Desondanks zou men toch nog versteld staan, indien men wist welk een hoeveelheid parfum er dagelijks, over de geheele wereld nog verbruikt werd. Nemen we bijv. een der grootste Fransche fabrieken op dit gebied, de firma *L. T. Piver* te Parijs, dan zien we, dat iederen dag minstens veertig duizend kilogram reukwerken haar fabriek verlaten, een hoeveelheid, die den totaal uitvoer der Fransche parfums in 1900, zijnde 360.000 Kilogram, ver overtreft. Bij deze 40.000 K.G. zijn plus minus 6000 Kilogram toiletzeep, vertegenwoordigende 'n aantal van 50.000 stuks en ongeveer 10.000 Kilogram *poudre-de-riz*.

Men zou zich kunnen afvragen, in hoeverre het nog tot den goeden smaak behoort, om een parfum te gebruiken. Laten we een eventuele mode-gril buiten beschouwing, dan komen we tot de conclusie, dat het kiezen van parfums even zorgvuldig dient te geschieden, als de kleur-keuze voor de kleding. Het is een groot verschil of men een dame ruikt aankomen, of dat men met het reuk-orgaan bemerkt, dat een dame gepasseerd is. Een dame, die verscheidene meters ver in den omtrek te ruiken is, kan er moeilijk aanspraak op maken, goeden smaak te hebben.

Aan een zachten, gedistingeerden geur, welke men echter bij een dame waarneemt, zal nooit iemand zich stooten, ondanks het bekende spreekwoord dat goede wijn geen krans behoeft.

Waar de fijnste odeurs worden behandeld als het waschwater in een keukenrestaurant, de meng-afdeeling.